

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רמ"ט ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רמ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַתָּר דִּנְפָקָא, וְעָאֵלֶת לָגוּ טוּרָא דִּחְשׁוּכָא. (ומתמן ארחת מזונא) אַזְלֵת בְּגוּ הָהוּא טוּרָא דִּחְשׁוּכָא, אַרְח לְרַגְלָהּ חוּיָא חָדָא עֲקִימָא, וְאִזִּיל לְרַגְלָהּ. וְאִיהִי סִלְקָא מִתַּמָּן, לְגַבֵּי טוּרָא דִּנְהוּרָא. כִּיּוֹן דְּמִטַּת תַּמָּן, זְמִין לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חוּיָא אַחֲרָא, וְנִפְיָק וּמְקַטְרָגָא דָּא בְּדָא, וְאִיהִי אֲשִׁתְּזִיבַת. וּמִתַּמָּן נְטִלַת מְזוֹנָא, וְתַבַּת לְאַתְרָהּ, בְּפִלְגוּת לִילְיָא. וּמִפְלָגוּ לִילְיָא, שְׂרִיָּא לְפִלְגָא, עַד דְּסִלְיַת קִדְרוּתָא דְּצַפְרָא. כִּיּוֹן דְּאַנְהִיר יִמָּמָא, אַזְלַת, וְלֹא אַתְחִזִּיאַת, כְּמָה דְּאַתְמַר.

תרגום לעברית

לְבִסוּף מִתְגַּבֵּרַת כְּגִבּוֹר וְהוֹלְכַת, וְנִקְרֵאת אֵיל. לְאִיזָה מְקוֹם הוֹלְכַת? הוֹלְכַת שְׁשִׁים פְּרָסָאוֹת מֵאוּתוֹ מְקוֹם שְׂיָצָאָהּ, וְנִכְנָסַת לְתוֹךְ הָרָר שֶׁל חֶשֶׁךְ. (ומשם מריחה מזון) הוֹלְכַת בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָרָר שֶׁל חֶשֶׁךְ, וּמְרִיחַ אֶת רַגְלֶיהָ נְחֹשׁ אֶחָד עֲקֵלְתוֹן, וְהוֹלֶךְ לְמַרְגְּלוֹתֶיהָ. וְהִיא עוֹלָה מִשָּׁם אֶצֶל הָרָר שֶׁל אוֹר. כִּיּוֹן שֶׁמִּגִּיעָה שָׁם, מְזַמֵּן לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נְחֹשׁ אֶחָד, וְיוֹצֵא וְנִלְחֵם זֶה בָּזֶה, וְהִיא נִצְוִלִית. וּמִשָּׁם נוֹטֶלֶת מְזוֹן וְשֹׁכֶה לְמִקְוָמָהּ בְּחִצּוֹת הַלִּילָה. וּמִחִצּוֹת לִילָה מִתְחִילָה לְחַלֵּק, עַד שֶׁעוֹלָה שְׁחָרוֹת הַבֶּקֶר. כִּיּוֹן שֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם, הוֹלְכַת וְלֹא מִתְרָאָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

ובשעתא דעלמא אצטריך למטרא, מתפנשין לגבה כל שאר חיון, והיא סליקת לריש טורא רמאה, ואתעטפת רישא בין ברכהא, וגעת גועה בתר גועה, וקודשא בריך הוא שמע קלה, ואתמלי רחמין, וחס על עלמא. והיא נחתת מריש טורא, ורהטת, וטמירת גרמאה. וכל שאר חיותא אבתרהא רהטין, ולא משכחין לה. הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) כאיל תערוג על אפיקי מים. מאי על אפיקי מים. על אפיקי מים מהנהו דאתיבשו, ועלמא צחי על מיא, כדין תערוג.

תרגום לעברית

ובשעה שהעולם צריך למטר, מתאספות אצלה כל שאר החיות, והיא עולה לראש הר גבוה, ומכניסה ראשה בין ברכיה, ובוכה בכיה אחר בכיה, והקדוש ברוך הוא שומע קולה ומתמלא רחמים וחס על העולם. והיא יורדת מראש ההר, ורצה, ומסתירה עצמה, וכל שאר החיות רודפות אחריה ולא מוצאות אותה. זהו שכתוב (תהלים מב) כאיל תערג על אפיקי מים. מהו על אפיקי מים? על אפיקי מים - מאלו שהתיבשו, והעולם צמא למים, ואז תערג.

טקסט הזוהר

בשעתא דאתעברת, אסתימת, כיון דמטא זמנא למילד, געאת ורמאת קלין, קלא בתר קלא, עד שבועין קלין, כחושפן תיבין (תהלים כ) דיענה יי ביום צרה, דאיהי שירתא דעוברתא דא. וקודשא בריך הוא שמע לה, וזמין לגבה. כדין אפיק חד חוין רברבא, מגו טורי חשוף ואתי בין טורין, פומיה מלחכא בעפרא, מטי עד האי איל, ואתי ונשיך לה ביהוא אתר, תרי זמני.

בשעה שמתעברת, נסתמת. כיון שמגיע זמנה לילד, בוכה ומרימה קולות, קול אחר קול, עד שבאים קולות כחשבון תבות של מזמור (תהלים כ) יענה ה' ביום צרה, שהיא שירה של המעברת הזאת. והקדוש ברוך הוא שומע לה ומצוי אצלה. ואז מוציא נחש אחד גדול מתוך הרי החשך, ובא בין ההרים, פיו מלחה בעפר, מגיע עד איל זה, ובא ונושך לה באותו מקום פעמים.

טקסט הזוהר

זמנא קדמא נפיק דמא, ואיהי לחיה. זמנא תננינא, נפיק מייא ושיתו כל אינון בעירן די בטורייא, ואתפתחת ואולידת. וסימנך (במדבר כ) ויה את הסלע במטהו פעמים. וכתוב ותשת העדה ובעירם.

תרגום לעברית

פעם ראשונה יוצא דם, והיא לוחכת. פעם שנייה יוצא מים, ושיתו כל אותן החיות שבהרים, ונפתחת ויולדת. וסימנך - (במדבר כ) ויה את הסלע במטהו פעמים. וכתוב ותשת העדה ובעירם.

טקסט הזוהר

בההוא זמנא דקודשא בריה הוא חס עליה על (ס"א עובדא) עוברתא דנחש (ס"א דחיה) דא. מה כתיב, (תהלים כט) קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות וגו', קול יי יחולל אילות, אינון חבלין וצירין, לאתערא אינון שבועין קלין. מיד ויחשוף יערות, לאתערא (נ"א לאתערא) ההוא נחש, ולא תגלייא ההיא חיה בינייהו למיהה. ובהיכלו, מאי ובהיכלו. בהיכלו דקודשא בריה הוא, כל אינון אכלוסין, פתחין ואמרין כבוד. מאי כבוד. (יחזקאל ג) ברוך כבוד יי ממקומו.

באותו זמן שהקדוש ברוך הוא חס עליה על (מעשה) עבור של נחש (של חיה) זה, מה כתוב? (תהלים כט) קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות וגו'. קול ה' יחולל אילות - אלו חבלים וצירים, לעורר אלו השבעים קולות. מיד - ויחשף יערות, להעביר (לעורר) אותו נחש ולהתגלות אותה חיה ביניהם ללכת. ובהיכלו, מהו ובהיכלו? בהיכלו של הקדוש ברוך הוא, כל אלו ההמונים פותחים ואומרים כבוד. מהו כבוד? (יחזקאל ג) ברוך כבוד ה' ממקומו.

טקסט הזהיר

רעיא מהימנא ואי תימא דלע' תחיל ולב' שנין אולידת, בתר אלה ומאתן, כחושפן רע' ב. הא כתיב (ישעיה סו) בטרום תחיל ילדה. ורזא דמלה, (ישעיה סה) והיה טרום יקראו ואני אענה עוד וגו'. ומאי (ס'א יומא) בטרום. אלא קדם דישתלימו, שבועין ותריין שנין, בתר אלה ומאתן, אינון חבלים דיולדה, יתגליין ב' משיחין בעלמא. ובההוא זמנא (תהלים כט) ובהיכלו כלו אומר כבוד, והא אוקמוה (משלי ג) כבוד חכמים ינחלו.

תרגום לעברית

ואם תאמר שלשבועים שנה תחיל ולשתי שנים יולדת, אחר אלה ומאתים, כחשבון רע' ב - הרי כתוב (ישעיה סו) בטרום תחיל ילדה. וסוד הדבר - (שם סה) והיה טרום יקראו ואני אענה עוד וגו'. ומהו (היום) בטרום? אלא קדם שישראלמו שבועים ושנים אחר אלה ומאתים אלו חבלי היולדת, יתגלו שני משיחים בעולם. ובאותו הזמן נאמר, (תהלים כט) ובהיכלו כלו אומר כבוד, וכבר פירשוהו, (משלי ג) כבוד חכמים ינחלו.

בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא, אֵלִין מֵאֲרִי תוֹרָה יְהוֹן נִכְבְּדִים. אֵלִין דְּסִבִּילוּ כַּמָּה חֲבָלִים וְצִירִין כִּיּוֹלָדָה, וְהוּוּ מְבוּזִין בֵּין עַמִּי הָאָרֶץ, יְהוֹן נִכְבְּדִים. וּמִיד (תהלים כט) יִי לְמַבּוּל יֵשֶׁב, לְרַשִּׁיעֵיָא. אֵין מַבּוּל, אֵלָא דִּינִין דְּמַבּוּל. כְּגוֹנָא דְנִפְתָּחוּ (בראשית ז) מַעֲיִנוֹת תְּהוֹם וְאַרְוֵבוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ בְיוֹמֵי טוֹפָנָא, אוֹף הָכָא יִתְעַרְוּ דִּינִין לְגַבִּיּהוּ עֵילָא וְתַתָּא, עַד דְּלִית סוּף וְתַכְלִית, וְכָל בְּזוּיִין וְקִלְנָא, דְּעַבְדוּ אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת דְּעֵלְמָא, לְשֵׁם יְהוָה וּלְעַמִּיהּ, וְכַמָּה חֲרוּפִין דְּסִבִּילוּ יִשְׂרָאֵל מִנִּיּהוּ עַל שֵׁם יִי, מִכְּלָהוּ נָטִיל נוֹקְמָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, וְעַל דָּא אֲתִקְרִי, (נחום א) נוֹקֵם יִי וְנוֹטֵר וּבַעַל חֲמָה לְגַבִּיּהוּ.

תרגום לעברית

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה אֱלוּ בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה יְהִיו נִכְבְּדִים. אֱלוּ שְׁסִבְלוּ כַּמָּה חֲבָלִים וְצִירִים כְּמוֹ הַיּוֹלָדָת, וְהִיוּ מְבוּזִים בֵּין עַמִּי הָאָרֶץ - יְהִיו נִכְבְּדִים. וּמִיד - (תהלים כט) ה' לְמַבּוּל יֵשֶׁב - לְרַשָּׁעִים. אֵין מַבּוּל, אֵלָא דִּינִים שֶׁל מַבּוּל. כְּמוֹ שֶׁנִּפְתָּחוּ מַעֲיִנוֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ בְיוֹמֵי הַמַּבּוּל, אֵף כֵּאֵן יִתְעוֹרְרוּ דִּינִים עֲלֵיהֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, עַד שֶׁאֵין סוּף וְתַכְלִית. וְכָל הַבְּזוּיִים וְהַבּוֹשָׁה שֶׁעָשׂוּ אַמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם לְשֵׁם ה' וּלְעַמּוֹ, וְכַמָּה חֲרָפוֹת שֶׁסִּבְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵהֶם עַל שֵׁם ה' - מִכָּלֵם יְקַח הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמָה, וְעַל זֶה נִקְרָא אֲצֵלָם, (נחום א) נֹקֵם ה' וְנוֹטֵר וּבַעַל חֲמָה.

טקסט הזוהר

וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן, מֵאֵן רֵאשׁוֹן. דָּא גִיסָן. תַּמָּן אוֹלִידַת הֵהִיא חֲיָה, לְקַיִים מַה דְּאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל. וּבִי' ד' דִּילִיָּה, (שמות יז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶף יְהִי, תַּמָּן אוּמֵי לְאַעֲבָרָא מַעֲלָמָא זִרְעָא דְּעָשׂוּ עֲמֻלָּקִיִּים, בַּהֲהוּא זְמָנָא (שמות יב) מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחוֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח. מִשְׁכּוֹ: (הושע ז) מִשְׁחָה יָדוֹ אֶת לוֹצְצִים.

ובחדש הראשון, מי הוא ראשון? זה ניסן. שם הולידה אותה חיה, לקים מה שפרשו בעלי המשנה, בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל. ובי"ד שלו, (שמות יז) ויאמר כי יד על פס יח. שם נשבע להעביר מהעולם זרעו של עשו עמלקיים. באותו זמן נאמר, (שם יב) משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח. משכו - (הושע ז) משך ידו את לצצים.

טקסט הזוהר

בההוא זמנא, כה אמר יי לרועים הפושעים בי. ואומר, (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו. ואלין אינון רועים דענא, פרנסי דרא. ובגין דא אתמר עלייהו, (הושע ב) הנה אנכי מפתיה והולכתייה המדברה. (יחזקאל כ) ונשפטתי אתכם וגו', כאשר נשפטתי את אבותיכם דקטיל לון במפת חשך. (ע"כ רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

באותו זמן, כה אמר ה' לרועים הפושעים בי. ואומר, (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו. ואלו הם רועי הצאן, פרנסי הדור. ומשום זה נאמר עליהם, (הושע ב) הנה אנכי מפתיה והולכתייה המדבר. (יחזקאל כ) ונשפטתי אתכם וגו', כאשר נשפטתי את אבותיכם. שהרג אותם במפת חשך. (ע"כ רעיא מהימנא).

טקסט הזוהר

(במדבר כ"ח) ובחדש הראשון, מאן חדש הראשון. דא איהו חדש, דהאי חיה אתגלייא ביה ואתתקפת ביה, ונפקא לעלמא בארבעה עשר יום. בארבעה עשר, אלין שאר חיותא, דאינון י' י' לכל סטר, בד' סטריין דעלמא. ובספרי קדמאי, איהו י', וחד לכל סטר לארבע סטריין, ואינון ארבע עשר. כיון דאינון ארבע, מתחבראן ומתתקנן עם אינון עשר דבסטרא דימינא, כדין י"ד, בחדוה לאתתקנא חיה דא (ס"א לאתקנא סיהרא חיה דא) בתקונהא.

ובחדש הראשון (במדבר כח), מיהו החדש הראשון? זהו חדש שזו החיה מתגלית בו ומתחזקת בו, ויוצאת לעולם בארבעה עשר יום. בארבעה עשר - אלו שאר החיות שהן י' ל' לכל צד, בארבעת צדי העולם. ובספרי הראשונים, הוא י', ואחת לכל צד לארבעה צדדים, והן ארבע עשרה. כיון שהן ארבע, מתחברות ונתקנות עם אלו העשר שבצד ימין, ואז י"ד בשמחה לתקן חיה זו (לתקן הלבנה חיה זו) בתקוניה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"נ ע"א) ◆

טקסט הזוהר

רבי אלעזר אמר, ודאי הכי הוא. ותא חזי, כתיב (שמות יב) משכו וקחו לכם צאן וגו', משכו, (בחבור קדמאה) מאי משכו. כמאן דמשיך מאתר אחרא, לאתר דא. משכו יומין עלאין לגבי יומין תתאין. יומין עלאין אינון שס"ו,

תרגום לעברית

רבי אלעזר אמר, ודאי כך הוא. ובא ראה, כתוב (שמות יב) משכו וקחו לכם צאן וגו'. משכו, (בחבור הקדמון) מהו משכו? כמי שמושך ממקום אחר למקום זה. משכו ימים עליונים לגבי ימים תחתונים. ימים עליונים הם שס"ו, כחשבון משכו. ימים תחתונים, פעמים שהם שנ"ה. ובזמן שמאירה הלבנה בשלמותה, עולים להיות אלו הימים שס"ה, כחשבון 'משכו' חסר אחד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.